

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 czerwca 1921 r.

o obliczaniu strat, spowodowanych przez przechowywanie, przewóz i oczyszczanie spirytusu na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Na zasadzie art. 115 i 439 obowiązującej w b. Królestwie Polskiem rosyjskiej ustawy akcyzowej (T. V. Zb. Pr.), celem ujednostajnienia obliczenia strat powstałych skutkiem magazynowania, przewozu i oczyszczania spirytusu w b. zaborze rosyjskim zarządzam co następuje:

§ 1. Gorzelniom rolniczym i wogóle fabrykom, produkującym spirytus, przyznaje się na pokrycie strat, połączonych z magazynowaniem spirytusu, zanik magazynowy w stosunku — trzech czwartych ($\frac{3}{4}$) procentu od ilości wyprodukowanego spirytusu w ciągu rocznego gorzelnianego okresu, t. j. od 1 lipca do 30 czerwca włącznie następnego roku.

§ 2. Rafinerjom, tudzież oddziałom rafinacyjnym, przyznaje się na pokrycie strat, spowodowanych przez oczyszczanie spirytusu, na którym opłaty rządowe ciąży, zanik rafinacyjny w wysokości półtora ($1\frac{1}{2}$) procentu od ilości surowego alkoholu, poddanego rafinowaniu, w ciągu rocznego rafinacyjnego okresu, t. j. od 1 lipca do 30 czerwca włącznie następnego roku.

Niezależnie od tego zwalnia się od opłaty odszkodowania monopolowego ilość odpadków rafinacyjnych, które zostaną zniszczone w obecności urzędników skarbowych; ilość ta jednak nie może przekraczać $1\frac{1}{2}\%$ ilości surowego spirytusu, poddanego rafinowaniu. Procent ten obejmuje oleje, wydzielone przy przemyciu odpadków rafinacji.

§ 3. Zaniki magazynowe i rafinacyjne w rafinerjach i oddziałach rafinacyjnych fabryk, oczyszczających spirytus skarbowy, oblicza się na zasadzie umów, zawartych z poszczególnymi przedsiębiorcami. Rozrachunek za te zaniki załatwia się, zgodnie z umową, albo z końcem roku rafinacyjnego, t. j. 30 czerwca, albo w terminie, wskazanym w umowie, a w każdym razie, przy zakończeniu odnośnej umowy.

§ 4. Tytułem zniku drogowego dla pokrycia strat, powstałych w czasie przewozu, przyznaje się od ilości wskazanej w świadectwie przewozowym:

- a) jeżeli najkrótsza droga kołowa, z miejsca wysłania do miejsca odbioru, nie wynosi więcej jak 5 klm. i bez względu na to, czy nastąpiło w drodze przelewanie spirytusu z jednych naczyń do drugich — zanik w wysokości $0,25\%$ (ćwierć procentu);
- b) przy odległościach ponad 5 klm. i przewozie w cysternach z miejsca wysłania, bez przelewania spirytusu w drodze do innych naczyń, zanik w wysokości $0,5\%$ (pół procentu);
- c) przy odległościach ponad 5 klm. i przewozie w beczkach, albo w razie przelewania spirytusu w drodze z jednych naczyń do drugich, zanik w wysokości 1% (jeden procent).

§ 5. Za ubytki magazynowe, drogowe i rafinacyjne, przekraczające dozwolony zanik, zapłaci przedsiębiorca odnośnego zakładu odszkodowanie monopolowe w wysokości obowiązującej w czasie powstania zniku zasadniczej ceny sprzedażnej monopolowego czystego spirytusu.

Zapłata musi nastąpić w ciągu pięciu dni od dnia wpisania zniku do książki magazynowej i wezwania przedsiębiorcy do uiszczenia należności.

W razie, jeżeli dochodzeniem zostanie stwierdzone, że ubytek, przekraczający dozwolony zanik, powstał wskutek nieprzewidzianych lub nie dających się usunąć przeszkód, to przedsiębiorca, za zezwoleniem Ministra Skarbu, może być zwolnionym od opłaty odszkodowania monopolowego.

§ 6. Badanie zapasów spirytusu w gorzelniach i fabrykach, produkujących spirytus, a także w rafinerjach odbywa się, conajmniej raz na miesiąc. Za podstawę do określenia przyznanej ilości zaników przyjmuje się dane od początku roku obrachunkowego, t. j. od 1 lipca.

§ 7. Dla spirytusu, jaki pozostawać będzie w remanencie 1 lipca każdego rocznego okresu obrachunkowego w gorzelniach i fabrykach, pedzających spirytus, przyznaje się tylko taką część dozwolonego zniku magazynowego, jaka pozostała niewyczerpaną na rachunku poprzedniego

okresu. W każdym razie ilość tego zaniku nie może przekraczać trzech czwartych procentu zapasu spirytusu, jaki pozostał 1 lipca.

Rachunek zaś zaniku rafinacyjnego zamyka się ostatecznie z dniem zakończenia rafinacji, w każdym razie 30 czerwca każdego roku.

§ 8. W razie ujawnienia nadwyżki w transportach, wydanych z gorzelnii, fabryk, pędzących spirytus i rafinerji, nadwyżka zostaje zapisaną na przychód w miejscu odbioru, a w miejscu wydania zostaje odnotowaną dla uwzględnienia w rocznym obrachunku, z pozostawieniem jednakże pozycji rozchodowej w książce magazynowej bez zmiany.

§ 9. W myśl rozporządzenia Generał-Gubernatora lubelskiego z dnia 7 grudnia 1917 roku (Dz. rozp. № 94) i art. 309—313 ros. ust. akc. osobne bonifikacje na rzecz gorzelnii rolniczych i przemysłowych będą wliczane w cenę odbioru spirytusu i razem w tej cenie wypłacane.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od kampanji gorzelniczej 1921/22, t. j. od dnia 1 lipca 1921 r., z zachowaniem mocy obowiązującej dla umów, jakie zostały i będą zawarte z przedsiębiorcami w poszczególnych wypadkach.

Jednocześnie tracą moc wszelkie dotychczas w tym przedmiocie obowiązujące przepisy.

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*